

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko – numero kaksikymmentäkahdeksan

Jeff Pippenger
2026-01-14

Numero kaksikymmentäkahdeksan

Tunnistamme Matteuksen evankeliumin kaksitoista messiaanista täyttymystä ja sovitamme ne yhteen sadan neljäkymmenen neljän tuhannen tienviittojen kanssa. Olemme tunnistanee Kristuksen syntymän lopun ajan tienviitaksi, joka käynnistää jokaisen uudistusliikkeen. Kristuksen syntymä vastaa vuotta 1989, sadan neljäkymmenen neljän tuhannen lopun aikaa. Tätä tienviittaa seuraa aina tienviitta, jossa sanoma tuodaan julkisuuteen, jotta yleisö voidaan sen jälkeen pitää vastuullisena.

Toinen messiaaninen täyttymys oli Kristuksen vertausopetus, joka määrittelee sen menetelmän, jota käytetään esittämään sanoma, joka muotoillaan lopun ajan jälkeen, kun tiedon lisääntyminen johtaa sanomaan tuolle erikoiselle sukupolvelle. Milleriitoille se oli vuonna 1831 ja sadan neljäkymmenen neljän tuhannen liikkeelle vuonna 1996. Sen jälkeen kun sanoma on saatettu julkisuuteen, se saa voiman profetian täyttymyksestä, joka merkitsee koetuksen alkamista. Tuo voimaannuttaminen oli milleriitoille 11. elokuuta 1840 ja sadalle neljällekymmenen neljälle tuhannelle 9/11.

Kolmas messiaaninen tienviitta on 9/11:n sanansaattajat

Ja hän tuli ja asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi oli Nasaret, jotta kävisi toteen se, mikä profeettain kautta on puhuttu: Häntä on kutsuttava nasaretilaiseksi. Matteus 2:23.

Ennustus

Ja Iisain kannosta puhkeaa vesa, ja verso kasvaa hänen juuristansa. Jesaja 11:1, Tuomarit 13.

Heprean sanan, joka on käännetty sanalla ”Vesa”, juuri on Netzer, joka on myös Nasaretin nimen juuri. Vesa tulee Nasaretin slummeista.

”Herra kutsuu nuoria miehiä vaatimattomista elämänoloista palvelukseensa, aivan niin kuin hän teki eläessään henkilökohtaisesti maan päällä. Hän kulki oppineiden rabbien ohi valitakseen ensimmäisiksi opetuslapsikseen nöyriä, oppimattomia kalastajia. Hänellä on työntekijöitä, jotka hän kutsuu esiin köyhyydestä ja tuntemattomuudesta. Tavallisten elämänvelvollisuuksien parissa toimivina ja karkeisiin vaatteisiin puettuina ihmiset pitivät heitä vähäarvoisina. Mutta heistä tulee kallisarvoisia jalokiviä, jotka loistavat kirkkaasti Herralle. ’He ovat minun, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jona minä kokoan jalokiveni.’”
Review and Herald, 5. toukokuuta 1903.

Pyhän Hengen auktoriteetti, sisar White'n auktoriteetti sekä Jonesin ja Waggonerin innoitettu tuki hylättiin vuonna 1888, samoin kuin Koorah oli tehnyt Mooseksen auktoriteetin suhteen.

”Näin julistetaan kolmannen enkelin sanoma. Kun tulee aika, jolloin se on annettava suurimmalla voimalla, Herra toimii nöyriä välikappaleiden kautta johdattaen niiden ajatuksia, jotka pyhittävät itsensä Hänen palvelukseensa. Työntekijät pätevoidetään pikemminkin Hänen Henkensä voimalla kuin kirjallisten oppilaitosten koulutuksella. Uskon ja rukouksen miehet pakotetaan lähtemään liikkeelle pyhällä innolla julistaen ne sanat, jotka Jumala heille antaa. Babylonin synnit paljastetaan. Pelottavat seuraukset, joita aiheutuu siitä, että kirkon menoja pannaan täytäntöön maallisen esivallan avulla, spiritualismin tunkeutuminen, paavillisen vallan salakavala mutta nopea edistyminen — kaikki riisutaan naamioistaan. Näiden juhlallisten varoitusten kautta kansa herätetään. Tuhannet tuhansien jälkeen kuuntelevat, jotka eivät ole koskaan kuulleet tällaisia sanoja. Hämmästyksissään he kuulevat todistuksen, että Babylon on kirkko, langennut erehdystensä ja syntiensä tähden, koska se on hylännyt sille taivaasta lähetetyn totuuden. Kun kansa menee entisten opettajiensa luo innokkaasti kysyen: Ovatko nämä asiat niin? papit esittävät taruja, ennustavat miellyttäviä asioita rauhoittaakseen heidän pelkonsa ja vaientaakseen herätyksen omantunnon. Mutta koska monet kieltäytyvät tyytymästä pelkkään ihmisten arvovaltaan ja vaativat selvää: 'Näin sanoo Herra', suosittu papisto, muinaisten fariseusten tavoin, täynnä vihaa siksi, että heidän arvovaltansa asetetaan kyseenalaiseksi, tuomitsee sanoman satanilliseksi ja yllyttää syntiä rakastavia joukkoja herjaamaan ja vainoamaan niitä, jotka sitä julistavat.” Suuri taistelu, 606.

Nasaretin hökkelikylien äänkyttävät huulet saapuivat Jesajan kahdenkymmenenseitsemännen luvun ”väittelyyn”.

Mitan mukaan, kun se versoo esiin, sinä käyt oikeutta sen kanssa; hän hillitsee rajun tuulensa itätuulen päivänä. Jesaja 27:8.

Islamin ”itäinen tuuli”, jota kuvataan ”kolmantena voi-huudahduksena” ja myös ”kansojen vihaustumisena”, päästettiin irti ja välittömästi pidätettiin 11. syyskuuta.

”Tuona aikana, samalla kun pelastustyö on päättymässä, ahdistus on tuleva maan päälle, ja kansat ovat vihaisia, kuitenkin pidätettyinä, etteivät ne estäisi kolmannen enkelin työtä. Tuona aikana on tuleva 'myöhäissade' eli virvoitus Herran kasvojen edestä antamaan voimaa kolmannen enkelin suurelle äänelle ja valmistamaan pyhät kestämaan sinä aikana, jolloin ne seitsemän viimeistä vitsausta vuodatetaan.” Early Writings, 85.

Mooses, Ellen White, A. T. Jones ja E. J. Waggoner asettuivat sitten asemaansa kohdassa 9/11 Habakukin toisen luvun vartijoina, jotka kysyivät, mitä he sanovat Jesajan ”väittelyn” aikana, joka alkaa, kun itätuuli saapuu. Jesaja sanoo, että ”väittely” on se, mikä puhdistaa synnit pois Jumalan kansasta.

Mitan mukaan, kun se versoo esiin, sinä käyt kiistaa sen kanssa; hän hillitsee ankaran tuulensa itätuulen päivänä. Sentähden sovitetaan Jaakobin vääräys; ja tämä on kaiken hedelmänä hänen syntinsä poistaminen: kun hän tekee kaikki alttarin kivet kuin kalkkikivet, jotka murskataan kappaleiksi, eivät metsikköjumalat eivätkä kuvat jää pystyyn. Jesaja 27:8, 9.

”Keskustelu” siitä, että myöhäissade mitattiin 9/11:ssa, jolloin islam päästettiin valloilleen ja sitten pidätettiin, koskee sitä, kuinka Jaakobin vääryydet poistetaan ja siten Jaakob muuttuu Israeliksi. Raamatullinen siirtymä Jaakobista, liittoa edustavasta miehestä, Israeliksi osoittaa vuoteen 1856, jolloin filadelfialaisesta milleriittiliikkeestä tuli laodikealainen milleriittiliike, joka seitsemän vuotta myöhemmin tulisi laodikealaiseksi seitsemännen päivän adventtikirkoksi. Tuo siirtymä milleriittien historiassa osoittaa tienviitan sadan neljäkymmenen tuhannen historiassa, jolloin sadan neljäkymmenen tuhannen laodikealainen liike muuttuu sadan neljäkymmenen tuhannen filadelfialaiseksi liikkeeksi. Tuo siirtymäkohta on hetki, jolloin Jaakob, joka merkitsee syrjäyttäjää, muuttuu Israeliksi, joka merkitsee voittajaa.

”Kiista” puhdistaa pois Jaakobin vääryydet, ja hänestä tulee Israel, voittaja. Ne, joita Israel edustaa, voittavat Sanan veren ja todistuksensa sanan kautta.

Ja he voittivat hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta; eivätkä he rakastaneet henkeään kuolemaan asti. Ilmestys 12:11.

”Heidän todistuksensa sana” on se sanoma, jota Habakukin vartija pyysi ymmärtääkseen. Se edustaa heidän pyhitystään ja Karitsan verta, heidän vanhurskauttamistaan.

Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähystän nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu ja mitä minä vastaan, kun minua nuhdellaan. Habakuk 2:1.

Sana ”nuhdellut” merkitsee ”väitellyt”, ja se edustaa Jesajan ”väittelyä”, joka poistaa Jaakobin synnit. Habakukissa vartija tahtoo tietää, mikä hänen todistuksensa on oleva, ja hänelle ilmoitetaan, että Habakukin taulut ovat se sanoma, joka sallisi niiden, jotka halusivat lukea, juosta läpi Kirjoitusten ja löytää vanhurskauttamisen uskon kautta koskevan sanoman. Habakukin toinen luku osoittaa selvästi ensimmäisten neljän jakeen lopussa, että vartija kuuluu siihen joukkoon, joka vanhurskautetaan uskosta.

Katso, sen sielu, joka on pöyhkeäksi paisunut, ei ole oikeamielinen hänessä; mutta vanhurskas on elävä uskonsa kautta. Habakuk 2:4.

Noille kahdelle taululle kirjoitettu sanoma on Jeremian muinaiset polut. Mutta kun Jeremian vartija puhalsi pasuunaan, kapinallisten luokka, joiden sielu on ylpeä, kieltäytyi kuulemasta. He olivat samaa luokkaa kuin edellisessä jakeessa ne, jotka kieltäytyivät vaeltamasta muinaisilla poluilla löytääkseen levon ja virvoituksen.

Näin sanoo Herra: Seisokaa teillä ja katsokaa, ja kysykää ikivanhoja polkuja, missä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä; niin te löydätte levon sieluillenne. Mutta he sanoivat: Emme vaella sitä. Minä asetin myös vartijoita teidän yllenne, sanoen: Kuunnelkaa pasuunan ääntä. Mutta he sanoivat: Emme kuuntele. Jeremia 6:16, 17.

Vartijat, jotka asetettiin Jumalan kansan ylle 9/11:n kohdalla, olivat Mooses, Ellen White, Jones ja Waggoner; heitä edustivat Mooseksen änkkyttävät huulet, joita puolestaan edusti hänen pelkonsa puhua egyptin kieltä, kieltä, jota hän ei ollut käyttänyt neljäkymmeneen vuoteen. Suhteessa kaikkiin heprealaisiin ja siihen sekakansaan, joka kulki Punaisenmeren läpi Mooseksen kanssa,

Mooses oli se mies, jolla oli vieras aksentti. Hänen aksenttinsa oli nasaretilainen aksentti. Myös Pietarin aksentti pantiin merkille.

Ja vähän ajan kuluttua ne, jotka siinä seisoivat, tulivat Pietarin luo ja sanoivat: "Totisesti sinäkin olet yksi heistä, sillä puheesi ilmaisee sinut." Matteus 26:73.

Pietarin historiassa hän valehteli kolme kertaa, ja hänet tunnettiin väittelyssä aksentistaan eli änkyyttävästä kielestään. Eräs ryhmä väittelyssä kysyi Jumalalta: "mitä minun on sanottava väittelyssä." He "näkevät" vanhat polut ja he "kuulevat" pasuunan äänen. He näkevät ja kuulevat, ja kun he lopulta "väittelevät", he voittavat. Sanoma voittamisesta viimeisinä päivinä esitetään Laodikean sanomana. Toisin kuin Laodikean seurakunta, Filadelfian seurakunta on ilman tuomiota.

Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän enää koskaan lähde sieltä ulos; ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Ilmestys 3:12, 13.

Huolimatta siitä, ettei tuomiota ole, Filadelfialle annettu lupaus koskee ainoastaan niitä, "jotka voittavat". Filadelfian seurakunta asetetaan vastakkain Laodikean seurakunnan kanssa, ja sille on ominaista sekä luokka, jonka täytyy voittaa, että luokka, joka on voittanut. Filadelfian seurakunta asetetaan vastakkain Laodikean seurakunnan kanssa, ja Laodikean seurakunta on Matteuksen 25. luvun tyhmyt neitsyet.

"Tyhmien neitsyiden edustamasta seurakunnan tilasta puhutaan myös Laodikean tilana." Review and Herald, 19. elokuuta 1890.

Syyskuun 11. päivänä, kun enkeli laskeutui Kaksoistornien sortumisen hetkellä, Jones ja Waggoner aloittivat Laodikean sanoman esittämisen, ja keskustelu myöhäissateesta alkoi. Jeremian pasuunasanoma on seitsemäs pasuuna, joka on kolmas voi, joka on islam vanhoissa poluissa tunnistettuna, niiden totuuksien edustamana, KAIKKIEN niiden totuuksien, jotka on esitetty Habakukin vuosien 1843 ja 1850 tauluissa. Laodikean sanoma on ainoa pelastuksen toivo, ja sana pelastus merkitsee parantumista. Kuvasipa Kristus itsensä kolkuttamassa laodikealaisen sydämen ovelle tai lupaamassa laodikealaiselle, että jos tämä tekee rauhan Hänen kanssaan, Hän tekee rauhan tämän kanssa, ainoastaan parantumisen sanoma tarjotaan laodikealaiselle seitsemännen päivän adventistille.

Neljäs messiaaninen tienviitta on Laodikean sanoma 9/11.

Jotta kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: "Hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme." Matteus 8:17.

Ennustus

Totisesti hän kantoi meidän sairautemme ja sälytti päällensä meidän kipumme; mutta me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana. Jesaja 53:4.

Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Aamen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi, ettet ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Sentähden, koska olet penseä etkä kylmä etkä palava, minä olen oksentava sinut suustani.

Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.

Minä neuvon sinua ostamaan minulta tulesa puhdistettua kultaa, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että pukeutuisit niihin eikä alastomuutesi häpeä tulisi näkyviin; ja voitele silmäsi silmävoiteella, että näkisit.

Kaikkia niitä, joita minä rakastan, minä nuhtelen ja kuritan; ole siis ahkera ja tee parannus. Katso, minä seison ovella ja kolkutan: jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioin hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellansa. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Ilmestys 3:14–22.

Neuvo ostaa kultaa ja valkeat vaatteet sekä voidella silmät on nimenomaisesti esitetty parannuskeinoksi tilaan, joka päättyy iankaikkiseen kuolemaan, ei vain kuolemaan. Mitkä tahansa ongelmat, joita kulta, vaatteet ja voide saattavat korjata, ovat helposti sopusoinnussa sen kanssa, että Kristus otti päälleen meidän heikkoutemme. Johannes oli vangittuna Patmoksella Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden, joka on profetian henki. Profetian henki on Laodikean parannuskeino, ja profetian hengen parantavat ominaisuudet esikuvattiin siinä, että Kristus otti päälleen meidän heikkoutemme ja kantoi meidän surumme.

Ainoa tapa, jolla Kristus voi ottaa meidän heikkoutemme, on se, että avaamme sydämemme oven ja sallimme Hänen jumaluutensa yhdistymisen meidän ihmisyyteemme. Hän ottaa meidän heikkoutemme, kun Hän astuu elämäämme Pyhän Hengen läsnäolon kautta. Me avaamme oven toteuttamalla lääkkeen. Sydämen avaava lääke on kulta, valkeat vaatteet ja silmävoide. Silmävoide on Jumalan sanan valaistus, joka saadaan aikaan ainoastaan Pyhän Hengen kautta. Raamattu on lamppu meidän jaloillemme, ja valo, joka valaisee polun, on Keskiyön huudon valo.

Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni. Psalmi 119:105.

Kun laodikealaista neuvotaan voitelemaan silmänsä, hänen tulee tehdä se Jumalan sanalla, joka on lamppu; mutta kuten kymmenen neitsyen vertauksessa esitetään, lamppu on hyödytön ilman öljyä. Laodikealaisilla on Raamattunsa, vaikkei se yleensä olekaan King James Version, mutta heiltä puuttuu Pyhän Hengen öljy. Laodikealaisten silmien voiteleminen toteutuu sanoman kautta, joka sisältää Pyhän Hengen läsnäolon.

Kulta, jota laodikealaista neuvotaan ostamaan, ei ole pelkästään uskoa, vaan uskoa, joka vaikuttaa rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. Samoin kuin silmävoiteella, myös kullalla on väärennetty laodikealainen vastineensa. Laodikealainen tunnustaa, kuten koko kristikuntakin, että hänellä on ”usko”. Tuo usko on kuitenkin vain inhimillistä uskomista ja väärennös siitä uskosta, jota kulta

kuvaa, sillä tuo usko puhdistaa sielun. Se on uskoa, joka pyhittää, ja ne, joilla on aito pyhitetty usko, ovat pyhiä, sillä pyhittää merkitsee pyhäksi tekemistä. Laodikealaisilla ei ole tuota uskoa, sillä jos heillä olisi se, Kristus ei olisi ulkopuolella etsimässä pääsyä sisään.

”Ei ole mitään keskimmäistä tietä ennallistettuun paratiisiin. Ihmiselle näitä viimeisiä päiviä varten annettua sanomaa ei tule sulauttaa yhteen inhimillisten keksintöjen kanssa. Meidän ei tule tukeutua maailmallisten lakimiesten menettelytapoihin. Meidän tulee olla nöyriä rukouksen miehiä emmekä toimia niiden tavoin, jotka Saatanan välikappaleet ovat sokeuttaneet.”

Monilla on usko, mutta ei sellaista uskoa, joka vaikuttaa rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. Pelastava usko ei ole pelkästään totuuden totena pitämistä. ”Riivaajatkin uskovat ja vapisevat.” Jumalan Hengen innoitus antaa ihmisille uskon, joka on pakottava voima, joka muovaa luonnetta ja johtaa ihmiset pelkkiä muodollisia tekoja korkeammalle. Sanojen, tekojen ja hengen tulee todistaa siitä, että olemme Kristuksen seuraajia.

”Suurinkaan valo ja siunaus, jonka Jumala on suonut, eivät näinä viimeisinä päivinä ole turvana rikkomusta ja luopumusta vastaan. Ne, jotka Jumala on korottanut korkeisiin luottamustehtäviin, saattavat kääntyä taivaan valosta inhimilliseen viisauteen. Silloin heidän valostaan tulee pimeys, heidän Jumalan uskomista kyvyistään ansa, heidän luonteestaan loukkaus Jumalalle. Jumalaa ei pilkata. Hänestä poikkeamista on aina seurannut ja tulee aina seuraamaan varmat seurauksensa. Sellaisten tekojen tekeminen, jotka ovat Jumalalle vastenmielisiä, johtaa pahantekijää, ellei niitä määrätietoisesti kaduta ja hylätä, askel askeleelta petokseen sen sijaan, että niitä pyrittäisiin puolustelemaan, kunnes monia syntejä tehdään rankaisematta. Kaikkien, jotka tahtovat omata sellaisen luonteen, joka tekisi heistä Jumalan työtovereita ja saattaisi heidät saamaan Jumalan hyväksynnän, tulee erottautua Jumalan vihollisista ja pitää kiinni totuudesta, jonka Kristus antoi Johannekselle annettavaksi maailmalle.” Manuscript Releases, osa 18, 30–36.

“Valkeat vaatteet” ovat Kristuksen vanhurskaus.

Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on valmistanut itsensä. Ja hänen annettiin pukeutua hienoon pellavaan, puhtaaseen ja valkeaan; sillä se hieno pellava on pyhien vanhurskaus. Ja hän sanoi minulle: Kirjoita: Autuaat ovat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle. Ja hän sanoi minulle: Nämä ovat Jumalan totiset sanat. Ilmestys 19:7–9.

Vaimo teki itsensä valmiiksi soveltamalla Laodikealle tarjottua kolminkertaista lääkettä ja muuttui siten filadelfialaiseksi morsiameksi. Jakeet puhuvat suoraan adventismille, jota edustaa vertaus kymmenestä neitsyestä. Neitsyet ovat niitä, jotka odottavat päästäkseen häihin, joihin heidät on kutsuttu. Morsian teki itsensä valmiiksi, sillä se suotiin Sakarjan kirjan kolmannessa luvussa, Joosuan ja enkelin yhteydessä. Siellä hänen saastainen laodikealainen vaatteensa riisuttiin pois ja korvattiin valkoisella pellavaisella hääpuvulla. Lääkkeellä on toinen todistaja Ellen Gould Whiten nimessä. Ellen merkitsee kirkasta ja loistavaa valoa ja edustaa silmävoidetta. Gould on vanha englanninkielinen sana sanalle gold ja merkitsee kultaa. White edustaa vanhurskautta, eikä tätä nimeä annettu hänelle ennen vuotta 1846, jolloin hän meni naimisiin Jamesin kanssa. Hänen

nimensä muuttui silloin Whiteksi. Nimenmuutos ja avioliitto ovat molemmat liittosuhteen symboleja. Ennen avioliittoa hänen nimensä oli Harmon, joka merkitsee rauhan sotilasta, kuten hän silloin olikin. Ellen White on laodikealainen sanoma, ja hänen hylkäämisensä on pelastuksen hylkäämistä!

Seuraavassa artikkelissa jatkamme Matteuksen kirjassa olevien kahdentoista messiaanisen profetian tarkastelua.

”Ilmestys 3:14–18 lainattu.

”Oi, mikä kuvaus! Kuinka monia onkaan tässä peljättävässä tilassa. Hartaasti pyydän jokaista sananpalvelijaa tutkimaan ahkerasti Ilmestyskirjan kolmatta lukua, sillä siinä kuvataan viimeisinä päivinä vallitseva tila. Tutkikaa huolellisesti tämän luvun jokainen jae, sillä näiden sanojen kautta Jeesus puhuu teille.

”Jos jotakin kansaa on kuvattu Laodikean sanomalla, se on se kansa, joka on saanut suuren valon, Raamatun kirjoitusten ilmoituksen, jonka seitsemännen päivän adventistit ovat vastaanottaneet.” Manuscript Releases, osa 18, s. 193.

Jumalan todelliset käskyjen pitäjät osoittavat maailmalle tahrattoman ehyen luonteen ja todistavat omalla elämänsävaelluksellaan, että Herran laki on täydellinen, sielun palauttava. Näin Herra Jeesus, Jumalan Poika, korotti Jumalan lain kuuliaisuudellaan ja teki sen kunniakkaaksi. Jumala on varmasti tuomitseva jokaisen sellaisen jokaisen seurakunnan jäsenen, joka tunnustautuu seitsemännen päivän adventistiksi mutta ei palvele Häntä, vaan ylpeyden, itsekkyyden ja maailmallisuuden kautta osoittaa, ettei taivaallista alkuperää oleva totuus ole saanut aikaan uudistusta hänen luonteessaan.

Lukekaa huolellisesti Ilmestys 3:15–18. Jeesuksen Kristuksen ääni kuuluu. ”Kaikkia, joita minä rakastan, minä nuhtelen ja kuritan; ole siis innokas [älä puolisydäminen] ja tee parannus. Katso, minä [teidän Vapahtajanne] seison ovella ja kolkutan: jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioin hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen” [Ilmestys 3:19–21].

”Ottavatko seurakunnat vaarin Laodikean sanomasta? Tekevätkö ne parannuksen, vai jatkavatko ne synnissä siitä huolimatta, että kaikkein juhlallisin totuuden sanoma — kolmannen enkelin sanoma — julistetaan maailmalle? Tämä on viimeinen armon sanoma, viimeinen varoitus langenneelle maailmalle. Jos Jumalan seurakunta käy penseäksi, se ei enää ole Jumalalle otollinen sen enempää kuin ne seurakunnatkaan, joiden kuvataan langenneen ja tulleen riivaajien asuinsijaksi ja kaikkien saastaisten henkien olinpaikaksi ja kaikkien saastaisten ja inhottavien lintujen häkiksi. Ne, joilla on ollut tilaisuus kuulla ja vastaanottaa totuus ja jotka ovat liittyneet seitsemännen päivän adventistiseurakuntaan kutsuen itseään Jumalan käskyjä pitäväksi kansaksi, mutta joilla ei kuitenkaan ole enempää elinvoimaa eikä Jumalalle vihkiytymistä kuin nimikristillisillä kirkoilla, saavat osakseen Jumalan vitsaukset aivan yhtä varmasti kuin ne seurakunnat, jotka vastustavat Jumalan lakia. Ainoastaan ne, jotka ovat pyhitetyt totuuden kautta, muodostavat kuninkaallisen perheen niissä taivaallisissa asunnoissa, joita Kristus on mennyt valmistamaan niille, jotka rakastavat Häntä ja pitävät

Hänen käskynsä.

”Joka sanoo: ’Minä tunnen hänet’, eikä pidä Hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä” [1. Joh. 2:4]. Tämä käsittää kaikki ne, jotka väittävät tuntevansa Jumalan ja pitävänsä Hänen käskynsä, mutta eivät osoita tätä hyvillä teoilla. He saavat tekojensa mukaan. ”Kukaan, joka pysyy Hänessä, ei tee syntiä; jokainen, joka tekee syntiä, ei ole nähnyt Häntä eikä tuntenut Häntä” [1. Joh. 3:6]. Tämä on osoitettu kaikille seurakunnan jäsenille, mukaan lukien seitsemännen päivän adventistiseurakuntien jäsenet. ”Lapsukaiset, älköön kukaan eksyttäkö teitä. Se, joka tekee vanhurskauden, on vanhurskas, niin kuin Hän on vanhurskas. Se, joka tekee syntiä, on perkeleestä; sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että Hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. Yksikään Jumalasta syntynyt ei tee syntiä, sillä Hänen siemenensä pysyy hänessä; eikä hän voi tehdä syntiä, koska hän on Jumalasta syntynyt. Tästä käyvät ilmi Jumalan lapset ja perkeleen lapset: yksikään, joka ei tee vanhurskautta, ei ole Jumalasta, eikä myöskään se, joka ei rakasta veljeään” [1. Joh. 3:7–10].

”Kaikki, jotka väittävät olevansa sapattia pitäviä adventisteja ja kuitenkin jatkavat synnissä, ovat valehtelijoita Jumalan silmissä. Heidän syntinen vaelluksensa toimii vastoin Jumalan työtä. He johtavat muitakin syntiin. Sana tulee Jumalalta jokaiselle seurakuntiemme jäsenelle: ’Ja tehkää polut jaloillenne tasaisiksi, ettei ontuva nyrjähtäisi sijoiltaan, vaan ennemmin paranisi. Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herra; ja pitääkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta eikä mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä, niin että monet sen kautta saastuvat; ettei kukaan olisi huorintekijä tai epäpyhä niin kuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa. Sillä te tiedätte, että hänet sittemmin, kun hän tahtoi periä siunauksen, hylättiin; sillä hän ei saanut sijaa mielenmuutokselle, vaikka hän sitä kyynelin etsi’ [Hebrealaiskirje 12:13–17].”

”Tämä soveltuu moniin, jotka väittävät uskovansa totuuden. Sen sijaan että he luopuisivat himokkaista tavoistaan, he kulkevat edelleen väärää kasvatuksen linjaa Saatanan pettävän sofismin alaisina. Syntiä ei havaita synniksi. Heidän omatuntonsa ovat saastutetut, heidän sydämensä turmeltuneet, jopa ajatukset ovat lakkaamatta turmeltuneet. Saatana käyttää heitä houkutuslintuina vetääkseen sieluja saastaisiin tekoihin, jotka tahraavat koko olemuksen. ’Joka hylkäsi Mooseksen lain [joka oli Jumalan laki], se kuoli ilman armahdusta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla: kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka on tallannut jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitänyt epäpyhänä liiton veren, jossa hänet pyhitettiin, ja tehnyt pilkkaa armon Hengestä? Sillä me tunnemme Hänet, joka on sanonut: Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra. Ja vielä: Herra on tuomitseva kansansa. Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin’ [Hebrealaiskirje 10:28–31].”

Manuscript Releases, osa 19, 175–177.